

Er was eens een dorpje
Door: lenny vulperhorst

Overall in het oosten zag je de wolken wonderlijke formaties maken, maar in Noordwijk was het gelukkig echt Noordwijks weer geweest: windje, blauwe lucht, veel gezonde “lucht”. En vanwege dat windje, spectaculaire vergezichten vanaf de boulevard op de scheepvaart voor de Tweede Maasvlakte. En een enkel vliegtuig dat het eindeloze blauw doorkruiste.

Noordwijk was en bleef toch maar een merkwaardig dorp aan zee. Bijna als een eiland in de Deltametropool, die zich intussen uitstreckte als een rode corridor van Amsterdam naar Rotterdam. Noordwijk was de laatste 30 jaar wel ingrijpend veranderd. Er werden in de bestaande wijken weinig villa's en twee onder-een-kappers meer bijgebouwd, maar er was juist op een inventieve manier compact en dicht gebouwd. Daardoor waren er her en der bijna stedelijke woonbuurtjes ontstaan. Weinig grondoppervlak per woning, want Noordwijk was “buiten”.

Noordwijk-Binnen was getransformeerd tot het kloppende hart van Noordwijk. Daar gebeurde het; daar moest je zijn voor de leukste cafés, de beste restaurants, de uniekste winkeltjes en voor dagelijkse boodschappen. Aan Zee was een zeer hoogwaardig woongebied ontstaan; ook dicht en compact, want elke m2 telde op zo'n unieke locatie, maar tegelijkertijd bescheiden in zijn pretenties. Daarmee bleef Noordwijk toch uniek, ten opzichte van het kwijnende Scheveningen met zijn mislukte architectuur uit de jaren 90 van de vorige eeuw en ten opzichte van Zandvoort dat uitgegroeid was tot het pretpark aan zee van de Deltametropool.

Elk jaar bleek weer uit vergelijkend onderzoek dat de Noordwijker ‘gelukkig’ was. Dat was niet alleen te danken aan de schoonheid van het dorpje zelf, maar ook aan de alerte houding van de politiek. Was politiek in de vorige eeuw in Noordwijk synoniem aan twistziek en gekonkel, de Noordwijkse politiek scoorde intussen jaarlijks hoog in de “VNG-top 25”. De prestigieuze ranglijst van goed presterende gemeenten.

Maar de belangrijkste kwaliteit van Noordwijk was en bleef toch de natuurlijke conditie. In het westen de nog steeds eindeloze zee, in het noorden en zuiden de intussen tot werelderfgoed uitgeroepen Hollandse duinen en in het westen een geraffineerd landschapspark van weidegebieden, bollenvelden en bossages. Die opmerkelijke natuurlijke kwaliteit maakte Noordwijk tot een internationaal aantrekkelijke plaats voor kunstenaars en denkers. Het Schilderfestival en Opera aan Zee waren intussen vermaard. Nieuwe festivals schoten als paddestoelen uit de grond (ook al waren ze vaak tijdelijk). Naast en gelieerd aan de congresfaciliteiten waarin Noordwijk nog steeds excelleerde waren allerlei kennisbedrijfjes en kennisinstituten in Noordwijk gevestigd. De Summerschool for Western&Eastern Philosophy was wereldberoemd, evenals de internationale MBA Watermanagement. Beide gehuisvest in de prachtige nieuwbouw van De Baak.

Tja, en dat allemaal omdat er in de jaren 2002-2010 slagvaardig en met visie bestuurd was.